

Сучасна вища школа зорієнтована на якісну підготовку фахівця, який відповідає змінам, що відбуваються на ринку праці. У зв'язку з цим гостро постає проблема підготовки професійно компетентних педагогів, формування яких відбувається протягом усього навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі і, насамперед, у процесі педагогічної практики. Аналізуючи педагогічну практику як форму професійного навчання, вчені виділяють в її організації освітню, виховну і розвивальну мету. Освітня мета сприяє розвитку професійних знань, їх самостійного надбання, формуванню професійних умінь студентів; розвивальна – розвитку педагогічного мислення, педагогічної спрямованості; виховна – формуванню професійно значущих якостей особистості, навичок самоосвіти та самовдосконалення.

О. Семеновідмічає, що практика як невід'ємна складова системи професійної підготовки майбутніх учителів має бути цілісною і сприяти їх саморозвитку та професійному становленню. Дослідниця підкреслює, що виконання завдань педагогічної практики на випускних курсах у тісному взаємозв'язку з метою попередніх навчальних і педагогічних практик сприяє вдосконаленню лінгвістичної, мовної, етнокультурознавчої, комунікативної, літературної, психологічної, педагогічної, методичної, дослідницької компетенцій, опануванню нових освітніх технологій, вивченню педагогічного досвіду, набуттю навичок проведення науково-педагогічного дослідження, формуванню цілеспрямованості, організаторських здібностей, вмінь будувати взаємовідносини з колегами, дітьми та батьками, глибокому осмисленню вікових та індивідуально-психологічних особливостей школярів сучасного закладу [1].

Основними завданнями педагогічної практики, на думку М. Пентилюк, є навчальні, наукові, виховні та професійні. Дослідниця виділяє, що під час педагогічної практики студент-практикант повинен оволодіти основами конструктивно-планувальних, комунікативно-навчальних, організаційних та дослідницьких умінь [2].

Досліджуючи практику як необхідну складову частину навчального процесу у підготовці студентів-філологів, Л. Виговська наголошує, що «практична реалізація знань потребує від майбутнього філолога не тільки знання основ наук, методик викладання української мови, української та зарубіжної літератури, а також загальної ерудиції та уміння навчити, зацікавити дітей, що в свою чергу потребує високого рівня творчості» [3].

Л. Пархета трактує педагогічну практику «як зв'язок між теоретичним навчанням і майбутньою самостійною роботою студента в школі. У процесі практики закріплюються і поглиблюються теоретичні знання, набуті під час навчання, виробляються професійні уміння і навички, розвиваються педагогічне мислення й творчі здібності, інтенсифікується процес формування професійно-особистісних якостей» [4, с. 279].

Аналіз літератури з теми дослідження дає підстави стверджувати, що педагогічна практика студентів є однією з найважливіших складових процесу методичної підготовки майбутніх учителів-філологів у вищому навчальному закладі; вона слугує сполучною ланкою між теоретичним навчанням і майбутньою професійною діяльністю, кінцевим етапом практичної підготовки. Під час педагогічної практики майбутні вчителі поглиблюють свої знання, здобувають педагогічний досвід, удосконалюють методичні уміння і навички.

Література:

1. Семенов О., Взаємозв'язок педагогічних і навчальних практик у системі професійної підготовки вчителів-словесників [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrlit.vn.ua/article1/1799.html>
2. Методика навчання української мови в середніх освітніх закладах / Колектив авторів за редакцією М. І. Пентиліук, С. О. Караман та ін. – К. : Ленвіт, 2009. – 400 с.
3. Виговська Л.М., Творчий потенціал як умова формування творчої особистості майбутнього філолога (на матеріалі практики) [Електронний ресурс] // Вісник Донецького інституту : Педагогіка. –

Режим доступу :<http://www.stattionline.org.ua/pedagog/58/7825-tvorchij-potencial-yak-umova-formuvannya-tvorcho%D1%97-osobistosti-majbutnogo-filologa-na-materiali-praktiki.html>

4. Пархета Л. Формування фахової компетентності студентів-філологів у процесі педагогічних практик // Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету. – 2014. – Ч. 2. – С. 277–282.